

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 342/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. R. B., B., zastúpenej advokátom JUDr. A. T., B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. R. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2008 doručená sťažnosť JUDr. R. B., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. A. T., B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/2003.

Sťažovateľka uviedla, že „vystupuje na strane navrhovateľky v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pod č. k. 20 C 62/2003. Sťažovateľka dňa 23. 04. 2003 podala na Okresný súd Bratislava IV. (ďalej len súd), návrh na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva (č. k. 20 C 62/03). Na základe výzvy súdu doručenej dňa 30. 05. 2003, sťažovateľka dňa 09. 06. 2003 zaplatila súdny poplatok vo výške Sk 500,- Na základe uznesenia súdu doručeného dňa 19. 06. 2003, sťažovateľka doplnila návrh na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov o masu majetku, ktoré bolo na súd doručené dňa 30. 06. 2003. Súčasne s týmto doplnením bol na súd predložený znalecký posudok č. 67/2003 zo dňa 27. 06. 2003, na 3-izbový byt v B. ..., ktorý vypracoval súdny znalec z odboru stavebníctva Ing. P. K. Hodnota nehnuteľnosti určená uvedeným znaleckým posudkom bola 1,471.050,- Sk. Dňa 15. 10. 2003 sťažovateľka podala na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zakázal odporcovi nakladať s finančnými prostriedkami na účtoch a vkladných knižkách a zakázal vstup do bytu. Uznesením súdu č. k. 20 C 62/03-84, ktorý bol sťažovateľke doručený dňa 23. 02. 2004, bol návrh na vydanie predbežného opatrenia zmietnutý.

Z dôvodu, že od podania návrhu (23. 04. 2003) nebol vytýčený ani jeden termín pojednávania, sťažovateľka dňa 26. 07. 2004 podala na súd sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú súd vyhodnotil ako neodôvodnenú.

Po 20 mesiacoch od podania návrhu a po 10 mesiacoch od doručenia uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia, dňa 30. 12. 2004 bola sťažovateľke doručená výzva súdu na doplatenie súdneho poplatku vo výške Sk 500,- Navrhovateľka dňa 30. 12. 2004 zaslala na súd odpoveď, že súdny poplatok bol zaplatený ešte v júni 2003. Následne uznesením súdu č. k. 20 C 62/03-99 bolo konanie zastavené. Navrhovateľka sa voči citovanému uzneseniu v zákonnej lehote odvolala, doplatok súdneho poplatku vo výške Sk 500,- zaplatila a žiadala pokračovanie v predmetnej veci. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 31. 01. 05, č. k. 20 C 62/03-102, bolo uznesenie súdu č. k. 20 C 62/03-99 zo dňa 10. 01. 2005 zrušené. Od podania návrhu (23. 04. 2003) v predmetnej veci bolo prvé pojednávanie vytýčené až na deň 04. 10. 2005, t. j. po 2,5 roku.

Ďalšie pojednávania boli dňa 16. 02. 2006, 09. 05. 2006, 23. 01. 2007, 08. 11. 2007 (po 10 mesiacoch od predchádzajúceho pojednávania), 17. 01. 2008 a 26. 06. 2008, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

Sťažovateľka je toho názoru, že v priebehu súdneho konania na súde prvého stupňa, ktoré trvalo viac ako 5 rokov, bolo porušené jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a porušené jej právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov v konaní Okresného súdu Bratislava IV. “.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1. Právo JUDr. R. B., podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Okresného súdu Bratislava IV. porušené bolo.

2. Ústavný súd priznáva JUDr. R. B. v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadosťučinenie v sume Sk 80.000,- do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Okresný súd Bratislava IV. je povinný uhradiť JUDr. R. B. trovy konania vo výške Sk 6.480,- + DPH vo výške Sk 1.159,- na účet advokáta ... do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/2003.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh, no najmä z právoplatného rozsudku okresného súdu ústavný súd zistil, že rozsudok sp. zn. 20 C 62/2003 z 26. júna 2008 nadobudol právoplatnosť 5. augusta 2008.

Vyhlásením prvostupňového rozsudku a jeho právoplatnosťou bola odstránená právna neistota sťažovateľky. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonať vzhľadom na čl. 2 ods. 2 ústavy. Okresný súd tým splnil ústavnú úlohu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľky a skončil vec právoplatným rozsudkom pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Ústavný súd vychádzal zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (III. ÚS 204/02, IV. ÚS 102/05).

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, pretože toto bolo už právoplatne skončené. Preto bola sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnená (obdobne IV. ÚS 219/03, II. ÚS 184/06 a iné).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2008